

Arrest

nr. 288 557 van 5 mei 2023
in de zaken RvV X / II en RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 september 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 september 2022 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 september 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 september 2022 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 22 maart 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. BORTOLAZZI, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 26 augustus 2022 dient de verzoekende partij een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische overheden.

1.2. Een raadpleging van de Eurodac-databank leert dat de vingerafdrukken van de verzoekende partij werden geregistreerd op 20 augustus 2022 in Oostenrijk omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming.

1.3. Op 31 augustus 2022 richten de Belgische autoriteiten een verzoek tot terugname aan de Oostenrijkse autoriteiten.

1.4. Op 1 september 2022 stemmen de Oostenrijkse autoriteiten in met de terugname van de verzoekende partij, in toepassing van artikel 18 (1) b van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-Verordening).

1.5. Op 7 september 2022 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

1.6. Op 16 november 2022 is de verzoekende partij onder escorte vertrokken naar Oostenrijk.

2. Over de rechtspleging

2.1. Tegen de beslissing vermeld in punt 1.5. dient de verzoekende partij twee verzoekschriften in. Een eerste verzoekschrift wordt ingediend op 17 september 2022 om 20u12 (gekend onder rolnummer X). Een tweede verzoekschrift wordt ingediend op 17 september 2022 om 20u47 (gekend onder rolnummer X).

2.1.1. Met toepassing van artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) worden de beroepen nr. X en nr. X van rechtswege gevoegd.

Artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.

Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”

Ter terechtzitting wordt op voormeld artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet gewezen. De voorzitter wijst erop dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) zal oordelen op basis van het laatst ingediende verzoekschrift, *in casu* het verzoekschrift van 17 september 2022, ingediend om 20u47, met rolnummer X, tenzij ter terechtzitting anders wordt aangegeven door de verzoekende partij.

2.1.2. De advocaat van de verzoekende partij betoogt dat het twee onderscheiden bestreden beslissingen betreft, dat aldus de Raad ook het onderscheid moet maken en de verzoekschriften apart dient te behandelen. Hij meent dat dit blijkt uit wat voorligt, omdat betreffende de weigering van verblijf, het feit dat de verzoekende partij is vertrokken naar Oostenrijk geen gevolg heeft voor het beroep omdat de procedure blijft doorlopen en het belang behouden blijft daar indien de beslissing vernietigd wordt, de verwerende partij de verzoekende partij moet terughalen op haar kosten om de asielprocedure in België verder te zetten terwijl, betreffende het bevel, hetzelfde feit leidt tot de vaststelling dat de beslissing is uitgedoofd. Hij wijst erop dat het vertrek dus andere rechtsgevolgen meebrengt voor beide beslissingen, waardoor de verzoekschriften als twee zaken dienen behandeld te worden.

2.1.3. Een bijlage 26^{quater}, zoals die *in casu* werd genomen, betreft een overdrachtsbesluit in de zin van de Dublin III-Verordening, zijnde een besluit om de verzoekende partij over te dragen aan de

verantwoordelijke lidstaat (cf. artikel 26.1 van de Dublin III-verordening). Dit besluit bevat dus een motivering aangaande de verantwoordelijkheid van de betrokken lidstaat waarnaar de betrokkene moet worden overgedragen en vormt in zijn geheel de basis voor de overdracht naar de aangeduide lidstaat.

In de thans genomen bijlage 26^{quater} wordt vastgesteld dat Oostenrijk verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek tot internationale bescherming van de verzoekende partij en dat deze laatste bijgevolg het grondgebied van België moet verlaten. Deze beslissing is genomen op grond van artikel 51/5, §4, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat luidt als volgt:

“Wanneer de verzoeker om internationale bescherming aan de verantwoordelijke lidstaat overgedragen dient te worden, weigert de minister of zijn gemachtigde hem de binnenkomst of het verblijf in het Rijk en gelast hem zich vóór een bepaalde datum bij de bevoegde overheden van deze staat aan te melden.”

Daarnaast luidt het eveneens relevante artikel 71/3, §3, eerste lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) als volgt:

“Wanneer de asielzoeker overgedragen moet worden aan de verantwoordelijke Staat en hem het verblijf in het Rijk geweigerd werd, ontvangt hij een bevel om het grondgebied te verlaten en wordt hij in het bezit gesteld van een doorlaatbewijs overeenkomstig het model van bijlage 10bis of bijlage 10ter. De beslissing tot weigering van verblijf wordt ter kennis gebracht door middel van een document overeenkomstig bijlage 26^{quater}.”

Bijgevolg voorziet deze bepaling dat de verwerende partij verplicht is een bevel om het grondgebied af te geven, wanneer zij heeft vastgesteld dat de verzoeker om internationale bescherming moet overgedragen worden aan de verantwoordelijke staat en aan deze verzoeker het verblijf geweigerd werd. Een bijlage 26^{quater} bevat bijgevolg steeds een bevelscomponent, volgend op de component waarin de weigering van verblijf wordt vastgesteld.

De bevelscomponent betreft dus niets anders dan het door de verwerende partij opleggen aan de verzoekende partij om zich voor een bepaalde datum bij de bevoegde lidstaat aan te melden, waardoor zij aldus, logischerwijs, het Belgische grondgebied dient te verlaten.

Het onderscheid dat de verzoekende partij *in casu* maakt tussen enerzijds de beslissing tot weigering van verblijf en anderzijds het bevel om het grondgebied te verlaten is artificieel. Een bijlage 26^{quater} is in zijn geheel een overdrachtsbesluit in de zin van de Dublin III-Verordening, waarin wordt bepaald welke lidstaat verantwoordelijk is en waarnaar de betrokkene aldus moet worden overgedragen.

2.1.4. Nogmaals gevraagd aan de advocaat van de verzoekende partij op grond van welk verzoekschrift de Raad dient te oordelen, wijst hij op het verzoekschrift in de zaak X.

2.1.5. Gelet op het voorgaande zal de Raad, conform het bepaalde in artikel 39/68-2, tweede lid van de Vreemdelingenwet en zoals aangegeven door de verzoekende partij, oordelen op grond van het laatst ingediende verzoekschrift, zijnde het verzoekschrift gekend onder rolnummer X en wordt de verzoekende partij geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer X.

Zoals hierna zal blijken is één en ander, zowel betreffende het al dan niet voorhanden zijn van twee onderscheiden beslissingen als betreffende de keuze van het verzoekschrift, echter van weinig relevantie.

2.2. De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht *“door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”*.

3.2. Een verzoeker beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

3.3. Het belang waarvan zij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

3.4. Met andere woorden: wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar dus toe alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat de vernietiging hen een concreet voordeel oplevert (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

3.5. Het nuttig effect van een eventuele nietigverklaring van de thans bestreden beslissing is de mogelijkheid dat de Belgische overheden zich alsnog bevoegd verklaren om het verzoek om internationale bescherming te behandelen. De vraag is of de verzoekende partij hier nog enig belang bij en belangstelling voor heeft. Een duidelijk zicht op haar huidige status is daartoe onontbeerlijk. Om die reden moet de verzoekende partij haar medewerking aan de rechter verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (cf. RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

3.6. In de beschikking van 22 maart 2023 houdende de oproeping van de partijen, worden deze verzocht overeenkomstig artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijk een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van huidig beroep.

3.7. Uit de informatie overgemaakt door de verwerende partij op 12 april 2023 naar aanleiding van de voormelde beschikking, blijkt dat de verzoekende partij op 16 november 2022 vertrokken is naar Oostenrijk.

3.8. Gezien de verzoekende partij het grondgebied van België heeft verlaten en naar Oostenrijk is teruggebracht, wordt ter terechtzitting nogmaals gevraagd of de verzoekende partij het voorwerp uitmaakt van een statuutswijziging. Met name wordt gevraagd of de verzoekende partij in Oostenrijk reeds een beschermingsstatuut heeft verkregen. Er werd geduid dat het verkrijgen van een beschermingsstatuut in Oostenrijk impliceert dat de Dublin III-Verordening niet langer van toepassing is, zodat de verzoekende partij alsdan uit een vernietiging van de bestreden beslissing geen voordeel meer kan halen. Aan de advocaat van de verzoekende partij wordt tevens gevraagd om het actueel belang bij de gevraagde nietigverklaring toe te lichten, op grond van de concrete verblijfssituatie waarin de verzoekende partij zich thans bevindt nadat zij op 16 november 2022 met het oog op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming werd overgedragen aan Oostenrijk. Eveneens wordt aan de advocaat gevraagd of hij nog contact heeft met zijn cliënt en of de cliënt nog in Oostenrijk verblijft, alsook of de verzoekende partij problemen heeft ondervonden zoals beschreven in het middel in ondergeschikte orde.

3.9. De advocaat van de verzoekende partij stelt dat in e-mailverkeer met zijn cliënt hij geen antwoord heeft gekregen op de vraag betreffende het beschermingsstatuut in Oostenrijk, dat hij ook geen informatie heeft over de verblijfsstatus en dat er geen contact meer is. De advocaat stelt dat het logisch is dat er geen e-mail zal gestuurd worden door de verzoekende partij waarin bevestigd wordt dat er nog geen beschermingsstatus is of die stelt dat de verzoekende partij zich wel degelijk nog steeds in Oostenrijk bevindt, dat de verzoekende partij niet weet wat zij moet meedelen als er geen specifieke vraag gesteld wordt en dat er bovendien geen informatie is die het niet hebben van een beschermingsstatus of het nog verblijven in Oostenrijk tegenspreekt. Betreffende de vraag of de

verzoekende partij problemen heeft ondervonden zoals beschreven in het middel in ondergeschikte orde, stelt de advocaat dat er jaar na jaar problemen worden gerapporteerd, dat die effectief voorhanden zijn en dat de verzoekende partij daar niets kan aan toevoegen.

3.10. De Raad wijst erop dat een verzoeker, die het belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor het proces moet tonen. Zijn houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook hijzelf als procespartij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is een verzoeker, het weze herhaald, verplicht medewerking aan de rechter te verlenen wanneer hij daartoe wordt verzocht (cf. RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

In casu werd echter geen concrete medewerking verleend bij de vragen die werden gesteld met het oog op het onderzoek van het procesbelang. De verzoekende partij moet de gevolgen van haar gebrek aan medewerking met de rechter dragen en het vertoonde gebrek aan belangstelling voor het beroep kan niet worden goedge maakt louter door het feit dat een advocaat ter terechtzitting verschijnt (cf. RvS 11 mei 2009, nr. 193.182).

Gelet op het verzuim van de verzoekende partij om te antwoorden op de duidelijke vragen die zowel bij beschikking van 22 maart 2023 als ter terechtzitting van 21 april 2023 werden gesteld, door onder meer geen concrete duidelijkheid te scheppen omtrent haar verblijfs- en/of beschermingsstatus in Oostenrijk, en gelet op het feit dat de advocaat, bij wie woonplaatskeuze werd gedaan, stelt dat er geen contact is, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen blijk heeft gegeven van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor en belang bij het door haar ingediende beroep (cf. RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

Waar de advocaat stelt dat het logisch is dat er geen e-mail zal gestuurd worden door de verzoekende partij waarin bevestigd wordt dat er nog geen beschermingsstatus is of die stelt dat de verzoekende partij zich wel degelijk nog steeds in Oostenrijk bevindt, dat de verzoekende partij niet weet wat zij moet meedelen als er geen specifieke vraag gesteld wordt en dat er bovendien geen informatie is die het niet hebben van een beschermingsstatus of het nog verblijven in Oostenrijk tegenspreekt, kan zij niet gevolgd worden. Immers blijkt dat er wel degelijk, in de beschikking van 22 maart 2023, gevraagd werd naar de actuele situatie van de verzoekende partij. Bovendien lijkt de advocaat aan te geven dat er e-mailverkeer was met de verzoekende partij en dat er geen reactie van de verzoekende partij is gekomen.

3.11. Gelet op deze vaststellingen moet de Raad tot de conclusie komen dat thans niet kan worden vastgesteld dat de verzoekende partij nog belangstelling heeft voor het door haar ingediende beroep en dat een vernietiging van de bestreden beslissing haar nog enig voordeel kan verschaffen in het licht van haar actuele situatie. Het loutere feit dat namens haar een advocaat ter terechtzitting verschijnt, doet aan het hiervoor gestelde geen afbreuk (cf. RvS 11 mei 2009, nr. 193.182).

3.12. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang, en moet bijgevolg worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER